

ZEMPLEN.

Társadalmi és irodalmi lap.

ZEMPLEN VÁRMEGYÉNEK HIVATALOS LAPJA.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

ELŐFIZETÉS ÁRA:
Egész évre 6 ft.
Félévre 3 ft.
Negyedévre 1 ft 50 kr

Bérmentelen levelek csak ismert kezektől fogadhatók el.

Zéstratok nem adhatók vissza.

Egyes szám ára 15 kr.

A nyílttérben minden garmond sor díja 20 kr.

HÍRDETÉS DÍJA
Hivatalos hirdetésekéül:
Minden sor után 1 kr.
Azonnali bélyeg 30 kr.

Petitnél nagyobb, avagy díszbetűkkel vagy körzettel ellátott hirdetésekért termékek szerint minden négyzetcentiméter után 3 kr. számítatik.

Állandó hirdetésekéül kedvezmény nyújtatik.

Hirdetések és pénteküldemények a kiadóhivatalhoz intézendők.

A király születése napján.

Egy évezernek alkonyán
Mi bizton állsz te hon!
Mert bölcs, erős király vigyáz,
-- Nemtőd -- határidon.
Egy ezredévi fordulón
Áll, mint a szirt, hon és a trón.

Légy üdvöz, drága fejedelem,
Fölkent apostolunk!

Vért, életet, ha jöne vész,
Mi érted áldozunk.

Mi néked hősi bért szerez:
Magyar néped szerelme ez.

Szerencse hordjon karjain
Hazánk dicső Feje,
Szent homlokod' a hír örök
Fénynyel ragyogja be!
Ha kél magyarnak ellene:
Karod hatalma verje le.

Forró imánk, repülj tehát
Az ihlet szárnyain,
Esdő szavad rezegjen át
Azur világain:
Ki ur az Ég s a Föld felett,
Király! Az óvja éltedet!

(A.-Bereczki, 1894. aug.)

Berecz Károly.

TÁRCA.

Úti emlékek.

II. Fiumétől — Velencéig.

— A Zemplén eredeti tárcája —

A délutáni órákban indulván vasuton, amely eleinte az öböl felett megy nyugotnak, magunk alatt láttuk Abbaziát, a hol épen ekkor időzött II. Vilmos német császár családostul, és előtte egy, vagy két száz méternyire a tengerben horgonyzó hadihajóját, amelyen ide jött. Beszélték, hogy igen kedélyes családi életet él; ha valamely kirándulásról megjön, gyermekei körülveszik, ruhájába akaszkodnak, combját átölelik...

Alkonyat-felé egy magában álló kis állomáson egyik utitársunk kiszállott s figyelmeztetém, hogy ott ne maradjon. A vonat megindul: ő nincs. Felkapott egy más kocsi, biztatók egymást, de egy fiatal ember, aki itt velünk utazott, kihajolván az ablakon, azt állítja, hogy (leszállott társunk) most jött ki az állomásról és fut a vonat után. Egymásra néztünk, s azon tanakodtunk, vajjon kap-e itt alkalmat, a melyen rögtön Triestbe hajtasson, hogy oda érhesse, mielőtt még a hajó elindul. A percek ezalatt is multak egymásután. »Ej!« — mondá egyik társunk — »hogy nem volt annyi eszem, hogy vészelt adjak rögtön! A 10 ftot igaz meg kellett volna fizetnünk, de a vonat megállott s az alatt barátunk felszállhatott volna.« — »Nem az!« mondá egy másik társunk.

A család köréből.

— Két cikkely. —

II.

Rendkívül nagy hibának tartom, ha a szülők az ő saját szüleiket, tehát a gyermekek nagyszüleit, vagy más ott levő rokonaikat kellőleg nem becsülik. Éppen nem ritka az az eset, hogy a fiu, vagy leány az ő édes anyját cselédnek tartja és őt ily bánásmódban részesíti, tehát vele nem eszik egy asztalnál, piszkos ruhában járhatja, szégyel vele az utcán menni stb. Vannak, akik ily, kegyelemre szorult hozzátartozóikkal ezt a kegyelmet folyton éreztetik is és gyönyörködnek az ily lábbal tiport szegény rokonnak tehetetlen kesergéseiben. És e boldogtalanok rendszerint restellenek idegeneknél valami szolgálatot vállalni, pedig itt bizonyára függetlenebbek volnának és munkájukért díjaztatnának is.

Meg kell itt említenem, hogy nagyobbára a gyengébb nemhez tartoznak azok, akik a kegyelem kenyerét oly ügyesen tudják még keserűbbé tenni. Némelyek a csipkedés-szurkálás mesterségét egész a raffinéidig viszik és a mellett még ők akarnak a jószívű és az ártatlan színeben föltünni mások előtt.

Ha már most arra gondolunk, hogy az ily kérges szívek ily lelketlen bánásmódja folytonos viszálynak az okozója; ha arra gondolunk, hogy egykor ők maguk is rászorulhatnak pl. gyermekeikre: helyesnek mondhatjuk a régi görögöknek azt az eljárását, melyszerint nem büntették az atyjával rosszul bánó fiut, ha ez bebizonyította, hogy atyja az ő atyjával (vagyis a vádlottnak nagyatyjával) szintént rosszul bánt. Régi dolog, hogy keményszívű emberek szívtelen gyermekeket nevelnek.

Az eddig felsorolt esetek a világ min-

den nemzetének (kivéve talán a kínaiakat akiknél az öregek iránt való tiszteletet a vallás és az állami rend a legmélyebben meggyökerezett) családjai közt elég gyakoriak. Gyakori eset a testvérek közötti harag, a testvér-harc is.

A testvéri szeretet megérdemelt szép nyilvánulásairól nem szólok, hanem e helyett inkább sötét képeket mutatok be. Könnyebb, ugyanis, azt kimutatni, hogy mit ne cselekedjék az ember, mint szabályokat adni, melyek az esetek, az egyéniségek anynyi különböző volta miatt folytonos módosulást szenvednek. Éles megfigyelő tehetőségén, nemes érzelmen és finom érzéken alapuló emberszeretet és tapintat szabják meg az általános érvényű törvényeket a nevelés művészetében.

Ha a testvéri visszavonásnak, a testvér-harcnak okait kutatjuk, azt tapasztaljuk, hogy a testvérek között előkerülő hidegségre már az is elegendő ok, ha valamelyikük idegen helyen, a többitől távol nekedett huzamosabb időn át. Sokszor a szülőknek gyermekeikkel szemben követett pártoskodása a szülők. Az egyik azért részesül megkülönböztetésben, mert elsőszülött; a másik azért, mert a legfiatalabb; a harmadik, mert fiu; a negyedik, mert szebb s így tovább. Hogy a figyelni, érezni és itélni tudó gyermekben a különböző bánásmód mily ellentétes hatásokat szül, azt csak az tudja, kinek módjában volt az egyes családok életét figyelemmel kísérni.

Némelyik gyermeknek azért kell mindig engednie, mert idősebb, tehát „okosabb“; egy másik pedig azért engedjen és tűrjön, mert fiatalabb. A mostoha gyermekeknek sokszor siralmas sorsáról, elkényeztetett mostoha testvéreikhez való viszonyáról, a kemény és igazságtalan bánásmódról, a melyben hitvesük kedvéért sokszor tulajdon édes szülők részesítik, nem is szólok.

»lökjük ki a holmiját, mert felső ruhája nélkül átfázik és meg is betegedhetik.« De ez alatt a vonat már annyira elhaladt, hogy a holmiját kilöki nem találtuk tanácsosnak, mert ő maga nem láthatja és mások szedhetik fel. Így hát nem maradt egyéb hátra a második állomásig, mint önmagunknak szemrehányást tenni, hogy későn jött a jó gondolat és töprenkedni rajta: mi lesz már most vele, hogy segít majd magán, midőn egyszer csak ismét betoppan közénk és jót nevet töprenkedésünkön.

Triestbe már setétben értünk, s rögtön tudakozódtunk a hajó indulása iránt, a mi éjjeli 11 órára volt kitűzve. A hajó mindig éjjel járván, étkezni nem lehet rajta, tehát a városban vacsoráltunk s azután szálltunk fel az »Archiduchessa Carlotta«-ra, s a fedélzeten maradtam mindaddig, míg Triest kivilágított ablakai el nem tűntek. Ezután a holdvilágtalan éjjel látni úgy se lehetett semmit, a tenger tükörsíma és teljesen csendes levén, a hányatás, a veszély izgalma sem tette a hajózást érdekessé, tehát lementem, lefeküdtem és reggelig oly nyugodtan aludtam, mint itthon. Reggel azonban, mielőtt megviradt, ismét a fedélzetre mentem, s magunk előtt már láttam a velencei partot, párosával vitorlázó egy pár »bragozzót« (halász-barkát) és balról egy nagyobb gőzöst, a mely utóbb mind jobban közeledett hozzánk, mert az is Velencébe igyekezett.

A városhoz közelebb az úgy nevezett lagunákba jutánk. Ezeket magyarul megnevezni vagy körülírni egyaránt nehéz; hajónk oly keskeny síkvízen, mintegy csatornán haladt, a melyen há-

rom ilyen hajó szélteben már aligha elférne; azontul jobbra is balra is oly valami, sem víz sem föld, iszapnak hig, víznek sűrű, piszkos zöldes barna vagy sárga, a melyen még holmi vízi madarak is aligha gázolhatnának. Utóbb jobbra egy szigeten valamely erődöt, balra egy másikon fogházat, vagy inkább tébolyházat láttunk, hajónkra pedig feljöttek az olasz pénzügyőrök, a kiknek utitaskáinkat meg kellett nyitnunk. Társaimban semmi gyanusát nem találtak; de az enyéből kivettek egy sárga papírosba göngyölt széles selyem-szalagot, és ezen igen felakadtak. egymást hitták elő, tanácskoztak fontoskodó arccal, miglen megmondám, hogy az a Kossuth Lajos ravatalára helyezendő koszoru szalagja; erre: Ah! Kossuth! Kossuth! szavakkal a csomagot kegyeletes meghajlással azonnal visszanyújták.

Hajónk csakhamar horgonyt vetvén, egy raj gondola vette körül, a melyek minket az általunk megnevezett »Sandwirth« szálló előtt partra szállítanak. A gondolák — úgy hiszem — annyira ösmeretesek mindenki előtt, hogy alig vélem szükségesnek bővebb leírásukat, csak annyit említek fel, hogy igen hosszú csolnokok, egészen feketére festve, alakjuk a koporsóra emlékeztet s a csolnokos — gondoliere — a csolnok farán állva előre lökésekkel hajtja azt. Külön kormányosa nincsen. Vannak kissé nagyobb gondolák is, a melyeket ketten hajtának. — Lord Byron is említi egy versében, mily édes a gondoliere dala holdvilágos éjszakán, — de mi csak nappal töltvén itt néhány órát, ezt nem volt alkalmunk hallgatni; hallottunk a helyett csolnokosunktól

Némely családban a katonai szigor, az idősebb tekintélye van behozva; másutt a legnagyobb fejtelenség okozója a vezetők elvtelen, előre meg nem állapítható eljárása. De bármint legyen is: tény, hogy ott, hol, a gyermekek nem egyenlően osztozkodnak a szülők szeretetének nyilvánulásaiban, e testvér-harc csirája el van hintve és csak alkalom kell, hogy az elnyomott indulatok szenvedélylyé fölburjánozzanak.

Ott, hol a gyermekek gyakran egyenetlenkednek, ott később harc is fog kifejlődni, melybe a szülők is bevonatnak.

Nem ritka azonban az az eset, hogy a szülők minden jó törekvése sem képes egy-egy gyermeknek veleszületett makacsságát, durva, önző természetét leküzdeni. Az ily gyermeknek a szülő részéről tanúsított bármilyen áldozatra kész volta is csak „kötelesség”-számba megy. Ami jót vele többi testvérei tesznek, az hidegen hagyja őt, de amit ő tesz, annak nagy az értéke. Az ilyen testvéreit nem érdektársainak, hanem elleneseinek itéli, kiknek megrövidítését nem tartja lelkiismeretlen dolognak. Azt mondják, hogy sehohsem észlelhető e jelenség oly gyakran, mint az evidenten materialista angoloknál.

Ha a testvérek közt hosszabb ideig folyt a harc, ez gyógyíthatatlan sebetek okoz és köztük áthidalhatatlan, tátongó úrtámad. A gyakori civakodás, a harag lassankint oly mély gyűlölséggé fajul, hogy sokszor a számító önzés, de némelykor az igazi megbánás folytán kezdett kibékülések is csak arra való, hogy a hamu alatt parázként lappangó szenvedélyek új meg új erővel kitörjenek.

Az ádáz testvér-harc földidézésében a szülők hibáján kívül az irigység, kapzsiság, féltékenység, a hatalmaskodó viszketeg szoktak még titkos rugók gyanánt szerepelni. Az Irás több ízben tünteti fel az emberiség emez eredeti bűneit, de a legkiválóbb példát talán az *Izsák* családjának története szolgáltatja. Mily szépen tudja szemléltetni a maga remek egyszerűségében a heves, megmondatlan *Ésau*-nak könnyelműségét, az öcsnek élelmes kapzsiságát, a pártos anyának részrehajlását és csalfaságát; a gyengeeszü, félrevezethető öreget; a bátyának haragját, halálos gyűlöletét és végre: mily meghatározó szépen beszél el a mindenáron kibékülni akaró és bünbánó, ajándékokkal kedveskedő öcsnek visszatérését és bátyja részéről történt fogadtatását, kinek arcában az Isten arcát látja *Jakob*, mert bátyja megbocsátani és feledni indott.

A legtöbb ember abban a téves nézetben van, hogy a bocsánatkérés szerepe

néha-néha ékeltlen ordítást, mindannyiszor, ha a szűk utcán oly helyhez közeledünk, a hol abba egy másik útca — úgynevezett „canale” — betorkollik; és minthogy ezek a víz-útca — az egy „Canal-grande-t kivéve — mind igen szűkek, előre figyelmeztetik egymást evvel az ordítással, nehogy a sarkon összeütközzenek.

Most hát Velencét kellene leírnom ugy-e? De hát ez ám a nagy feladat. Az első kép, a mely előttünk feltárul, midőn a kikötőbe érünk, tagadhatatlanul igen szép, — mert hisz épen itt vannak a legszebb, a legnagyobb szerű középületek, valóságos monumentális alkotások. Itt látjuk a Sz. Márk templomát, a doge-palotát, a „Campanile” tornyot, a piazzettát, a riva-dei-Schiavoni-t, egy szóval a mi Velence díszét képezi, — csak a piazza di san-Marcót (a sz. Márk terét) nem, — ha bár ebbe is bepillanthatunk. De ezt a részét Velencének igen sokszor látjuk képekben, annyira, hogy szinte újnak sem találjuk, — és még is igaza volt az egyszeri világlátott angolnak, a ki azt mondá, hogy minden más városról lehet fogalmunk, ha hallunk, ha olvasunk róla, ha lefestve látjuk, csak Velencéről hiába olvasunk száz könyvet, hiába látunk száz száz — jobbnál jobb, szebbnél szebb képet; ha egykor beléme gyünk, még is meg leszünk lepelve, még is látjuk, hogy nem volt róla helyes fogalmunk, képzeletünk.

Matolai Etelo

(Folyt. köv.)

mindig a fiatalabbé. Pedig az általános, örökérvényű törvény szerint a sértőfél az, aki bocsánatot kérni tartozik és ha ő önmagát leküzdve igazán bünbánó szívet megteszi ezt: akkor ő nem megalázkodott, hanem felmagasztosult; nem követett el gyávaaságot, hanem hőstettet vitt végbe.

Ezt és ezeket palántáljuk be gyermekeink szívébe.

Kende Antal.

Vármegyei ügyek.

Hivatalvizsgálat. Főispánunk öméltsága, mint értesülünk, tegnap Sztrópkón járt titkára kíséretében a szolgabírói hivatal belső ügyvitelének megvizsgálása céljából. Öméltsága Sztrópkóról ma délelőtt Kelecsenybe visszaérkezett.

A kir. belügyminister elrendelte, hogy a községek a vadászterületek bérbeadása körül követendő eljárásról szabályrendeletet alkossanak, s azt jóváhagyás céljából a vármegyének mutassák be.

A n.-ráska-vajáni új összekötő hadászati útvonal közigazgatási bejárása *Pum* József, a keresk. ministeriumtól kiküldött kir. főmérnök vezetése alatt f. hó 13. és 14-én tartatott meg az Ungvármegyei és vármegyénk épít. hivatala főnökeinek részvételével. Vármegyénk részéről résztvettek a bejárásban, az érdekelt községek és magános birtokosokon kívül, *Stépan* Gábor köz. biz. tag; továbbá a vármegye képviselőjében kiküldött *Thuránszky* László, vármegyei aljegyző, mint a közlekedési ügyek előadója, és az érdekelt járás képviselőjében *Füzesessy* Tamás járási főszolgabíró. — Sajnos, hogy az útépités ügye e soká várt köz. biz. bejárással nem juthatott egy nagy lépéssel közelebb melegen óhajtott befejezéséhez, mert a tervezetek nagyfokú hiányossága miatt az 1890. I. t. c. 60. §-a értelmében a köz. biz. bejárást fogantatosító keresk. minister részéről annak pótlása és kiegészítése lesz elrendelendő. Nagymérvű építési és különösen a jövőben fenntartási költségeket róvna ez utvonálnak a tervezet szerinti kiépítése a vármegye útfenntartási alapja terhére, hogy a legenyesebb, a többi vonaltól 2—3 klméterrel rövidebb irányba vezetessék. — Ez ellen, a bejárásnál a vármegye részéről résztvettek azon előterjesztést tették, hogyha az útvonal kiépítését és fenntartását a keresk. ügyi minister öméltsága vármegyénk kötelességévé teszi: rendelje el egy, habár 3 kilométerrel hosszabb, de sokkal kedvezőbb fekvésű és legalább 40—50% el kevesebb előállítási és fenntartási költséget igénylő vonal felvételeinek, tervezetének és költségvetésének elkészítését. És úgy ezzel, valamint a már elkészített tervezet hiányainak pótlásával vármegyénk épít. hivatalának ügybuzgóságáról általánosan ösmert hivatalfőnökét bizza meg, aki a helyi viszonyokat bizonyosan jobban fogja ösmerni, mint az eddigi munkálatok elkészítésével megbízott Ungvármegyei kir. építészeti hivatal tervező mérnöke. Kérték továbbá a keresk. ministert, hogy az új út építése iránt csak a vármegyénk épít. hivatala által készített és új tervezetnek a régivel leendő összehasonlítása után határozzon.

A „Nagyerdei” híd ügye. A fentivel összefüggő, a Felső-Bodrogon Szürnyeg és Imreg között lévő, úgynevezett „Nagyerdei” híd ügye, mert e híd ugyanezen borsi czeke abarai útvonalon van, és újjáépítése hasonlóan hadászati és a tervezett méretekben folyamatszabályozási szempontból sürgős és kívánatos. — Harmadfokulag kellene már a keresk. ministernek a hídépítés kérdésében dönteni, mielőtt azonban érdemleges határozatát meghozná, a Felső-bodrogi vízszabályozó-társulatnak a köz. biz. bejárásnál felvetett azon kifogása folytán, hogy a komp-átjáró létesítetté szempontjából szükséges mederfelvételek nem fogantatosítottak: útasította vármegyénk közönségét, hogy a szóban forgó híd-tól 1 kilométernyi távolságra fel, és 1 klméterre lefelé eszközölje a felvételeket, hol lehetne a komp-átkelest felállítani? — E felvételeket készítette el az épít. hivatal, melyek szerint a komp-átjárót a híd-tól felfelé a valóságos iszap-szigetek miatt sehoh sem, — lefelé pedig a híd-tól csakis egy klméter távolságra lehetne létesíteni, a dágványos ártéren vezetett hozzájáró úttal együtt, hozzávetőleges számítás szerint, körülbelül 25—30,000 frtért. Ennyibe kerülne a bizonytalan átkelesi eszköz és a közlekedési viszonyok még a mostaninál is rosszabbak lennének, mert míg a jelenleg fennálló interimális híd a közlekedés csakis a legmagasabb vízállás mellett szűnhet; komp-átjáróval a 80—90 cm-teres kis víz mellett sem lesz biztosítva. Az úgy mármint ezzel abba a stádiumba került, hogy a keresk. m. kir. minister öméltsága harmadfokulag véglegesen fogja eldönteni híd legyen-e hat? vagy komp-átjáró?

A vármegyei nyugdíjalap vagyonszerkezete, a f. évi június 30-iki állapot szerint, 108, 145 ft 65 krnyi; — a község- illetve körjegyzői nyug-

dijalap pénzkészlete pedig ugyanakkor 33.592 ft 95 kr. volt.

Az 1894/95. évi ebvődő jegyek szétküldését már megkezdette a számvevőség. Az eddig történt késedelem oka, hogy egyes jegyzőségekből az ebadó-alap összeírása máig sem érkezett be. A hanyag jegyzők ellen fegyelmi eljárás van folyamatban.

Hírek a nagyvilágból.

Oroszországban a nihilisták merényletet követtek el a cári család két tagja, *Xenia* nagyhercegnő és *Sándor* nagyherceg ellen. A nagyhercegi pár násztra indult, midőn a topsini híd, melyre ráhajattak, alatiuk összerogyott. Mindketten súlyosan megsebesültek, kocsisuk pedig meghalt.

Carnot gyilkosát, Caserio anarkistát, nyaktilóval kivégezték.

Sziciliában a szocialisták lázongásai miatt életbe léptetett ostromállapot királyi rendelettel megszűnik, ami arra mutat, hogy végre Sziciliában is helyre állott az állami rend és nyugalom.

A japán-kínai harcokról érkezett legújabb hír szerint tengeri ütközet volt a háborút viselő hadfelek között. A kínaiak visszaverettek. Eddig tehát úgy szárazon, mint vizen a japánok fegyverének kedvezett a hadi szerencse.

Ferdinánd, bolgár fejedelem, trónra lépésének 7. évfordulóján, aug. 14-én, 245 elítéltnak kegyelmezett meg, a hódoló küldöttségek biztosították fejedelmüket a bolgár nép haláljáról és tántoríthatatlan hűségéről.

Ös-embercsontok. *Maschka*, kiváló régiség-buvár, Brünn mellett sok vízözön előtt élt alatcsontot talált. Ásatás közben hat vízözön előtt élt embernek a maradványai is napfényre kerültek. Az emberi csontok és koponyák feltűnően nagyok.

Hírek az országból.

Szent-István napját, az első magyar király emlékét, az idén is, holnap, aug. hó 20-án, hagyományos kegyelettel és ünnepekkel ülik meg. A „dicsőséges szent jobbkezet” már holnap reggel átvizik a királyi palota kápolnájából a budavári plébánia-templomba, innen a szentbeszéd és főpapi nagymise meghallgatása után ismét vissza visszük a „szent jobb”-ot a kir. palota kápolnájába. Az egyházi emlékünepek így tartanak egy hétig és csak aug. 26-án d. u. 5 órakor fejeződnek be. Az egész országból százezrek és százezerek vesznek buzgón részt a Szent-István-napi ünnepekben.

Károlyi Tibor grófot, a magyar főrendiház második elnökét, öfelsége valóságos belső titkos tanácsossá nevezte ki.

Sárközy Aurél, Fehér-vármegyeinek eddig volt alispánja, Komárom-vármegye főispánjává neveztetett ki.

Schvarcz Gyula, országos képviselő, a budapesti tudomány-egyetemen az ó-kori történelem nyilvános és rendes tanárává neveztetett ki.

Szigetvári Barthos János, a király személye körüli ministériom volt helyettes államtitkárja, Cilli mellett Neuhausban meghalt, életének 73-ik évében. Halálát szélütés okozta. Barthos János 1821-ben született S.-A. Ujhelyben, a király többször kitüntette. Halála mély részvétet keltet ismerősei körében.

Államháztartásunk. A folyó év első felében volt az állampénztár összes bevétele 106,110,035 ft, összes kiadása: 96,144,738 ft és így volt a pénztári fölösleg: 9,966,267 ft.

A sátoros oláh cigányok letelepítéséről szóló törvényjavaslat már elkészült a belügyi ministériomban. A javaslat szerint a cigányokat szétszórják az egész országban és 6—6 családot fognak egy-egy községben letelepíteni.

Különfélék.

(Szent-István napja.) Nemzeti ünnep a holnapi nap: *Szt. István napja*. Évezredes kegyelet teremtette, a hálás utókor ünnepe tette. Lélelkében visszazáródkolunk oda, hol a magyar királyság bölcsője ringott és áldjuk emlékét annak a szent királynak, ki azt a csecsemőt bölcseséggel becézte, gondozta, győzedelmes karddal megvédelmezte belső és külső ellenségek ellen. Visszamegyünk hozzá, mert szükségét érezzük, hogy tanuljunk tőle. A szomorú jelenben is belső ellenségek között állunk barátoktól körülveve állunk... Hozzá folyamodunk, ki nemzetünknek atyja s most már védőszentje ott fent a magas égben.

Folytatás a mellékleten.

Tőle kérjük: tanítsa meg ennek az országnak fiait igaz hazaszeretetre, mely eleven közérzéssé formálja a nemzet hitvallását, hogy; a nagy világon e kívül nincsen számunkra hely — áldjon, vagy verjen sorskeze, itt élünk, halnunk kell. Hozzá folyamodunk, hogy szegyenítse meg ellen-ségeinket, kik adáz szívvel romlásunkra törnek. Hozzá imádkozunk: Tegye nagygyá, erőssé egységessé ezt a magyar népet; tegye virágzóvá ezt az országot; tegye boldoggá ezt a nemzetet, hogy messze szórja sugarait Szent-Istvánnak koronája.

(A király születése napja.) Szeretett koronás királyunk 64-ik születése napját, folyó hó 18-án, S. A. Ujhelyben is hagyományos ünnepiességgel tartották meg. A rk. templomban Lengyel Pál plébános mondott hat papos nagymisét, melyen *Matolai Etele* alispán vezetése mellett a vármegyei tisztikar, ugyszintén külön-külön testületekben a kir. törvényszék, a honvéd tisztikar, a szabadságot állományú közös hadseregbeli tisztiek, a városi hatóság és a többi hivatalok jelentek meg, kik a nagyszámu ájtatos közönséggel egyetemben teljesen megtöltötték a tágas szép templomot. A nagymise ünnepies *Te-Deum*-mal kezdődött. Mise alatt az Ujhelyben állomásozó kir. honvédség díszszázada szolgáltatta a szalvé-lövéseket. Mise végén a honvéd dísz-század tisztelgő elvonulása következett. A középületeken s több magánházon is egész nap nemzeti színű zászlók lengtek.

(Királyi adományok.) Őfelsége kabinet irodája utján, Szedylár Endre peticeai tanítónak 15 ft és Mhlej Mihálné szül. Slepeczki Mária izb. bélai lakosnak 15 ftnyi kegyes adományt küldött.

(Személyi hírek) Andrassy Sándor gr. jelenleg Németalföldön utazik s pár napi pihenőt tart az ország fővárosában, Haágában. — Kiss Zsigmond sárospataki teol. segédtanárt f. 12-én Kecskeméten a ref. főgimnáziumhoz vallásánárrá választották. — Bihar Ferenc ezredes, ezredparancsnok e hó 16-án városunkban időzött a zászlój megsemmisítése végett.

(Fényes esküvő) Impozáns násznépnek volt színhelye az ujhelyi ref. templom f. hó 15-én, mikor délelőtt 11 órakor esküdött örök hűséget *Barakonyi Sándor* dr., a székes főváros egyik kedvelt fiatal orvosa, *Szunyogh* Dezső műszaki tanácsos és neje *Spöner* Angela urnó szép és kedves leányának, *Annának*. Számos uri fogatokon a leg-elegánsabb oltözékekben érkezett meg a templom elé a nászmenet, mely leginkább a rokonságból alakult. A fogatok hosszú sorát a menyasszonynak virágokkal gyönyörűen felékesített kocsija zárta be. Nyoszolyó asszonyok voltak: Hámos Lászlóné (Gömör m.), Máriássy Lászlóné (Gömör megye). Nyoszolyó leányok: Máriássy Margit, Máriássy Ida (Gömör m.), Farkas Matild (Gömör megye), Berzeviczy Lujzan (Abauj m.) Izsépy Ida (Gömör m.) Násznagyok: Spöner Sándor cs. és kir. huszár százados, Máriássy László gömörmegeyi árvászéki elnök. Vőfélyek: Barakonyi Károly, Máriássy Gyula, Nagy Elemér, Bajusz Andor, Szunyogh Zoltán. Ezeket kívül még az örömszülők, az öröm-nagymama Kazinczy Andor földbirtokossal képezték a szép nászkoszorút. — Az esketés szertartását a vőlegénynek testvérbátyja *Barakonyi Kristóf*, somogyi ev. ref. esperes végezte, ki fenkelt szellemű és megleghangu beszéd kíséretében, a legdistingáltabb néző nagyközönség jelenlétében áldotta meg a boldog mátkapárt. Esküvő után a szinte tündérkertté átvarázsolt ebéd-lőben lukullusi lakoma következett, mely alkalommal *Fejes* István ref. lelkész és *Barakonyi Kristóf* az ifju párta, *Becske* Balint kir. pénzügyigazgató pedig az örömszülökre mondtak lendületes felköszöntöket. Lakoma után d. u. 4 óra tájban az ifju házaspár, kíséretével az egész násznéptől, a Budapest-lelé induló vonathoz hajtatott. Elbucuszás után a násznép visszatért az örömszülők házához és a felben hagyott táncot folytatta kitünő animóval, egész az éjfél óráig Mányi Lajos jó cigányzenéje mellett.

(A jövő bálkirálynői és előtáncosai) mulattak e hó 13-án *Gyűlatalak*-on. A bál rögtönzött volt, mert csak az nap délelőtt vitte szét a meghívókat két felpántlikázott, felvirágzott táncos. S ez jó volt, legalább nem lett megrabolva senkinek sem az álma. Így is nagy volt az izgatottság. A mamák, testvérek mind el voltak foglalva a toilette-tel, s délután két órakor már készen voltak a kicsinyek. A bál négy órakor kezdődött. Jelen voltak: Dongó Jujó és Mariska, Honsch Ica és Maca, Juhász Elza, Spillenbergy Elza, Ambrózy Viktor, Gaizler Géza br., Dongó Géza és Gyuszi, Juhász Jenő, Pfeiffer Endre és Spillenbergy Béla. — Mindenki pontos volt, s nemsokára rákezdtek a csárdást. Tüzzel, odaadással járták és hamisítatlan táncórai lépésekkel. Hat óra felé asztalhoz ült a liliputi fiatalok és pompás hangulatban költötték el a dus ozsonnát. A gontercsárdás tizenöt percig tartott. Nem

kevesebb animóval járták el az alkonyati csárdást is. A gyermekek nagyon kedvesek voltak, s a tenniszező fiatalok is kedvet kapott gyermekké lenni. Versenyfutást és „kűnn a bárány, benn a farkas“-t játszottak. Késő este tért haza a gyermek a társaság s pompásan aludt, hacsak az édes emlékek meg nem zavarták a táncoló ifjuság álmait.

(Eljegyzések.) *Hornyay* Béla dr. vármegyénk tb. főorvosa, e napokban váltott jegyet *Balogh* Károly kir. járásbíró — tisztelt *Károly bátyánk* — kedves és műveltlek leányával *Gizellával*. Gratulálunk! — Nagyenyedi *Oláh* Andor, a m. kir. államvasutak forgalmi előadója Miskolczon, fia a boldogult *Oláh Dani* ügyvédőnek, ki vármegyénk közéletében a 60-as és a 70-es évek folyamán tevékeny részt vett, jegyet váltott *Adriányi* Kálmán tolcsvai birtokos és takarékpénztári igazgató kedves leányával, *Vilmával*. —

(Villamos világítás.) A város képviselőtestülete, a villamos világítás létesítése tárgyában „Kremenczky és Társa“ bécsi céggel a szerződés feltételeire nézve már végleges megállapodásra jutott és most már csak a szerződés aláírása s törvényhatósági jóváhagyása van hátra, ami, remélhető, hogy mihamar meg fog történni és a munkálatok már a jövő szeptember hó első felében mindenesetre hozzá fognak és négy hónap lefolyása alatt be is bejezik.

(Búcsú.) Nagy-Boldogasszony napján, e hó 15-én, tartották meg a kegyes tanítórendiek templomában a hagyományos búcsút. Szokás szerint a hívőknek ezrei sereglettek együvé a városból és közeli falvakból a templomba és a templom körüli térségre, hogy résztvegyenek az ünnepi ájtatosságban és megvegyék a búcsúfit a sátrakban árult mézesbábok és a nagy mennyiségben árult gyümölcs, vagy dinnye alakjában. A misét *Lengyel* Pál plébános celebrálta, a hitszónoklatot pedig *Leiteregh* Károly káplán tartotta.

(A honvédség köréből.) Az Ujhelyben állomásozó honvédszázalajnak több, mint 500 főnyi létszáma f. hó 22-én fog berukkolni, hogy részt vegyen a Balassa-Gyarmat tájékan végbemenő nagy hadgyakorlaton, melyen királyunk Őfelsége is jelen lesz. A zászlój 31-én indul utnak, és pedig Miskolczig vasuton, onnan tovább gyalog. Ezt megelőzően 30-án, Ruda-Bányácska határában harcszerű lövőgyakorlatot tartanak.

(Difteritisz.) Gyermekeink gyilkosa, a ronszó torok-lob, ismét járvány-szerűen lépett föl Ujhelyben s a mult hetekben több gyermek életét rabolta el. Így, hogy többet ne említsünk, Danibert vasuti gyártelepi hivatalnoknak rövid egymásutánban három gyermeke halt el a veszedelmes betegségben.

(Eső.) Hosszan tartó szárazság után végre megeredtek az ég csatornái. A mult kedden, f. hó 14-én, egész napon át, ugyszintén a tegnapi viradót egész éjjel is bőségesen omlott alá az áldást hozó, jó csendes eső, melynek nyomán ujra éledve emelte fel fejét a nagy szárazságban elernyedő növényzet. Az eső a tengerinek még mindig sokat használt. A levegő már a keddi eső óta lehült, tegnapi pedig híves szeles időben + 9 R. fokot mutatott a hőmérő. — Sajátságos és érdemes fel-említeni, hogy a gölyák, előre megérezvén a bekövetkező hősülyedést, szokatlanul jókor, még a mult hetén fölkerelkedtek és seregesen átköltöztek a délszaki, nekikvaló jobb hazába. Az idő most is borongós, úgy, hogy kilátás van további esőre.

(Iparostanulók munkakiállításai.) A nemes verseny ünnepét ülték ma egyhete a torna-csarnokban iparos-tanulóink; az ügyesség és szorgalom gyümölcsét aratták itt azok, a kiket munkájukban mestereik jóindulata és szives áldozatkészsége támogatott. Az eredmény, a munkák minőségét tekintve, szakértők állítása szerint, a várokozásnak teljesen megfelelt; némelyek valóban magasfoku ügyességről és pontos kivitelről tanuskodtak. Különösen ki kell emelnünk e helyen a gépeket és géprészeket ábrázoló szines rajzokat, bár a többiek is dicséretes szorgalom munkái. — Ami a munkák mennyiségét illeti, az relative, vagyis az előző kiállításához viszonyítva, nagy haladást mutatott. A kiállított tárgyak száma tetemesen felülhaladta az eddig tartott bármely kiállítás munkaszámát. Ez az eredmény biztos záloga a jövőben tartandó és az ipartestület által rendezendő kiállítások sikerének. — Abszolút sikerről azonban kevésbé szólhatunk. Nem titkolhatom el a csalódás érzetét sem, mely megszállt, mikor a kiállítást megtekinttem, mert azt is láttam, ami nem volt ott. Nem volt pedig ott a többi közt, több előkelő műhely képviselve, a minek okát azonban nem firtatjuk. Annyi tény, hogy az ipartestület elnöke mindent megtett a kiállításnak mentől sikeresebbé való tételére. És ha az ő buzgólkodása teljes sikert nem aratott, az nem az ő hibája, hanem visszaesik azokra, kik a nemes cél elérésében őt támogatni nem akarták. Csak kis lelkek ítélnék elért sikerekről. — A bírálók a délelőtti órákban mondták ki ítéletüket a számok-

kal jelzett munkákról. Minden iparágnak meg volt a maga 3—3 tagból álló bírálóbizottsága. Délután 3 órakor nyitotta meg a kiállítást ünnepiesen, nagy közönség jelenlétében, az ipartestület elnöke. A csarnok zsufolásig volt telve, különösen az iparos osztályhoz tartozó közönséggel. Mi sem bizonyítja jobban a kiállítások létjogosultságát, mint éppen ez a nagyfoku érdeklődés. — A türelmetlenül várakozó ifjuságnak délután 5 órakor osztották ki a jutalomdíjakat. — Első osztályu díjazásban (8 korona és dicsérő oklevél) részesültek nyolcan, u. m. Balázs Dániel szabó, Havrilla Agoston kárpitos, Óvári János gyári esztergályos, Petrasovics János kárpitos, Bok János kovács, Pal József cipész, Zbolovszky Miklós csizmadia és Tabódy Aladár lakatos tanuló. — Ezeket kívül 8-at 5—5 k.-val, 22-től 3—3 k.-val, 40-et 2—2 k.-val 18-at pedig 1—1 koronával és díszoklevéllel díjaztak.

(Erdő-Bényén.) írja alkalmi tudósítónk, e hó 15-én, fényesen sikerült mulatságot rendeztek a Bénye-vidéki uri családok. Már a kora délutáni órákban kocsik, kocsik után robotgott a kies fürdőhelyre, tele a legjobb kedvű fiatalokkal. Egy jól töltött délután, mulattató társasjátékokkal, hirtelen elmúlt s bementünk a terembe, hogy a táncot megkezdjük. — 7. órakor este már táncoltunk s táncoltunk folyton reggel fél 5-ig. — Reggel felé a jó kedv oly magasra hágott, hogy a mamák és apák is táncra perdültek. — Ott voltak: Balogh Gézáné, Dobránszky Péterné, Juhász Jenőné, Hammersberg Jenőné, Nagy Barnáné, Láczy Lászlóné dr.-né, Balogh Matyók, Chyzer Etelka, Dobránszky Vilike, Hammersberg Anna és Elza, Láczy Olga és Iréne, Szatmáry Sárika. — Reggel 1/2 5-kor kocsikra ült a társaság, s együtt hagytuk el Bényét, magunkkal hozva onnan a legkedvesebb emlékeket, egy kitünően sikerült mulatság emlékeit. A társaság egy része Láczy László dr. vendégszerető házához ment Sáros-Patakra, a hol azután tovább folytattuk a mulatságot, a legközelebbi megismétlés reményében. . . . ghy.

(A Bodrog áldozata.) Göttli Mihály, trauzonfalvi földmives, Csupka János nevű, hutai születésű 25 éves szolgálja, közeledvén a pataki vásár, gazdája két lovát e hó 12-én, vasárnap reggel, Patakon a Bodrogban megakarta fűrésztetni, hogy jobban fessenek majd. A vár alatt a lovak a nagy kövek közt a víz alá merültek s a szolgálja lehanyatlott s a vízbe esett. Ugy a lovak, mint a szolgálja vízbe fultak. — Pár óra mulva a derék kocsis holttestét a halászkok fogták ki a vízből. Az öreg halász szavai szerint, mióta halászkodik, ez a 44. holttest, melyet a Bodrogból kihalászott.

(Tüzek) *Petrahó* f. hó 13-án tűz táma, mely hét házat elhamvasztott. — Ez a *Petrahó* való-ságos tüzfészek. Most Szabó Gábor háza gyuladt ki, a lakosság nagy része e tüzeset alkalmával a sárospataki vásáron volt, észre vévén a füstfelleglet, lelkendezve futott haza, hogy még megmentse azt, ami menthető; de fájdalom, a lángokban állott házakból már csak egy kiterített gyermek holttestét menthették ki. Hogy a veszedelem nagyobb arányokat nem ölthetett, leginkább a sárospataki tűzoltóságnak köszönhető, a mely elég gyorsan kivonult a tűz szinterére és a veszedelem tova terjedését megakadályozta. A kár azonban így is elég nagy, mert a károsultaknak minden életneműje oda égett. A leégett szalmás fedelű házak, egyesek kivételével, különböző társaságoknál biztosítva voltak. — *Sárospatakon* f. hó 11-en este 1/2 10 órakor Soltész Ferenc főiskolai pénztáros Kovács-utcai házában az istálló belülről kigyúlt. Csakhamar az egész takarmány s alom lágba borult, úgy hogy mire a mentők odaérkeztek, a bennlevő 2 tehenet sem lehetett kiszabadítani, s azok ott fultak meg. A tűz átcsapott a cserépfedelű tetőzetre, valamint a szomszédos fatartó helyiségbe, mely tele volt tüzi fával. Ugy a tetőzet, mint a nagymennyiségű tűzifa teljesen elpusztult. — r. l.

(Országos-vásár.) Sárospatakon, írja tudósítónk, a f. hó 13-án tartott országos vásár meglehetősen népes volt. Eladásra szarvasmarhát, lovat, és sertést nagy számmal hajtottak föl, de az árak nagyon alacsonyok voltak. Legjobb ára volt a sertésnek. Az iparosok aránylag jó vásárt csaptak; mert aratás után levén az idő, a pénz most a köznépnél is jobban megakad, mint máskor. Jó aratásuk volt a zsebmetszőknek is, kiknek nem egy asszony kebelből sikerült az oda rejtőzött pénzecskét eltüntetni. A rendőrség a tettest csak egy esetben tudta elcsipni.

(A sárospataki fiatalok) nevezetesen a még táncra képes vagy táncoló kedvben levő tanárok hivatalnokok s a Patakon tartózkodó tanuló ifjak f. hó 20-án az iskolakertben *sárthörny nyári táncmulatságot* rendeznek, melynek tiszta jövedelme az iskolakertben felállítandó „Tompaszobor“ javára fordítatik.

(A „Zemplén“ fekete táblája.) *Tekintetes Szerkesztő ur!* Ha becses lapjában kőkorszakbeli napi hírek is helyt foglalhatnak, úgy bátor va-

Válasz T. Stépán Gábor urnak.

(A „Zemplén” f. év 32-ik számában „Vármegyei ügyek” cím alatt megjelent közleményre.)

T. Stépán Gábor ur, állítólag bejött Rudabányácskára s ott találkozott négy iskolás gyerekekkel. Beszédbe ereszkedik a 7-8 éves gyermekekkel s úgy találja, hogy azok nem tudnak magyarul. Megkérdezi tőlük, miért nem beszélnek magyarul s az uriember látásához s az ezzel való érintkezéshez kevésbé szokott gyermekek ijedtekben oly feleletet adnak az inquisitor urnak, aminőt ő, úgy látszik, legszívesebben óhajtott, hogy t. i. a rudabányácskai iskolában nem tanítanak magyarul, vagy mi több, amint a Zemplén f. év aug. 12. száma idézi, hogy Rudabányácskán nem is szabad az iskolában magyarul beszélni.

Kemény vád ez, s ép oly merész, mint Stépán Gábor urnak ama további állítása, hogy a jelenlegi rudabányácskai tanító nem tud magyarul, ép oly merész, mint az a állítás, hogy a rudabányácskai lelkész (már hogy én alulírott) a volt helyettes tanítót, kinek magyarul kellett volna tanítania, elkergette.

E vádakra nézve megjegyzéseim következők: 1-szor. Az idegenajku 7-8 éves gyermekekkel szemben azt a követelményt támasztani, hogy ezek, ha mindjárt a legkitünőbb tanító vezetése alatt allanak is, magyarul beszéljenek: a tanúgyhöz értő s igazságos mértéket alkalmazni képes ember sohasem fogja.

Örülünk kell, uram, ha az ily gyermekekkel annyira vittük, hogy a mindennap kezök ügyébe, szeméik elé eső tárgyakat megnevezni s a legegyszerűbb fogalmaknak megfelelő szavakat megérteni képesek. Örülünk kell, ha az ily gyermekekben a magyar nyelv tanítása iránti kedvet fölkellettük; mert biztosak lehetünk benne, hogy ha a magyar nyelv tanítására nézve feltett célunknak a további körülmények kedveznek, az ily gyermekek később minden módot s alkalmat felkaszálnak arra, hogy magyarnyelvi ismereteiket kibővítsék.

2-szor. Arra az állítására Stépán Gábor urnak, mintha a rudabányácskai iskolában nem tanítanak magyarul s mi több, mintha ott nem is volna szabad magyarul beszélni, mely állítást ő a megzavarodott gyermekek ajakáról idéz, szabad legyen az újhelyi egyházkerület tanfelügyelőjének, Főtisztelendő Miklóssy István esperes, pápai káplán urnak az iskolalátogatás alkalmával e tavasszal tett hivatalos nyilatkozatát ide igatnom, mely így szól: „Adja Isten, hogy egyházmegyénk minden, nem magyarajku közösségében az iskolák a magyarnyelvi tanításában ily szép s biztató eredményt mutassanak föl.”

3-szor. Hogy a volt helyettes tanító két évvel ezelőtt kénytelen volt a rudabányácskai tanítói állomást elhagyni, ez áll; de hogy ugyanaz a tanító a lelkész által lett volna egész ártatlanul s talán azért, hogy a magyarnyelvet kellett volna tanítania, amint Stépán Gábor ur mondta, ez a valóságnak meg nem felel. A tanító saját maga által, tanuk előtt kiállított nyilatkozatában lemondott rudabányácskai állomásáról. Hogy mi volt a lemondás oka, azt nem akarván az időközben elhunyt Hrancsák Pál emlékéért minden kényszerítő ok nélkül megbántani, e helyütt elmondani nem fogom. — Kész vagyok azonban, kívánatra, az érintett nyilatkozatot Stépán Gábor urnak eredetiben fölmutatni. Hiszem, hogy e nyilatkozat elolvasása után bocsánatot fog kérni tőlem azért, hogy engem ez irányban meggondolatlanul gyanúsított.

4-szer. Arra nézve, hogy a jelenlegi rudabányácskai okleveles tanító, kit Menykó Andrásnak hívnak, nem tudna magyarul, az az észrevételem, hogy e tanító az ungvári magyartanulvü képzésében végezte a tanfolyamot, s ott szerzett oklevelet. Egyébként ezen állításra nézve az ellenbizonyítás igen egyszerű. Állítsa egymás mellé bármely érdeklődő ember Stépán Gábor s Menykó András urakat, társalogjon velük magyarul s vonja meg a párhuzamot a két ur magyarnyelvi ismeretei között. Én erősen hiszem, hogy e párhuzam nem fog Menykó András szegényére válni.

Takáts Péter,
rudabányácskai lelkész.

TANÜGY.

Az iskolalátogatók jelentéseiből, melyek vármegyénk t. közigazgatási bizottságának a f. hó 6-iki ülésében terjesztettek elő, mult számunk hézagoss reteradójának kiegészítéseképpen közöljük a következő részleteket:

Vladár Emil és Fintér István, a varannai járás területére kinevezett iskolalátogatók, jelentették, hogy a varannai államilag segített négy osztályos elemi iskolának 4 napig tartott vizsgálatain meggyőződtek arról, hogy a tanító-testület úgy az első, mint a felső osztályokban kiváló szorgalmat fejtett ki a magyar nyelv és a többi tantárgyak tanítása körül. — Hasonló értelemben nyilatkoznak a v.-hosszumezei ág. ev., ugyszintén a szacsuri rk. községi elemi iskoláról; a tanítón kívül elismeréssel nyilatkoznak Bartay István szacsuri rk. plébánosról, ki sem fáradságot, sem anyagi áldozatokat nem kímél, hogy a gondjaira

bizott iskolában eredményt mutasson föl. Nem így a szacsuri gk. iskoláról, hol a vizsgálatot csak úgy suttymomban tartotta meg a tanító és nem várta be az iskolalátogatókat, akik pedig jövetelekről neki jó előre hirt adtak. —

Lehoczky Endre, ker. esperes, és tanfelügyelő 21 isko'a záróvizsgálatainak eredményéről adott jelentést, éspedig:

1. Cz.-Hosszumezón az ottani kisdudóvóban jól készítettek elő a gyermekek az elemi iskolára. Nyeste Róza óvónő kitünő vezetése alatt a gyermekek igen szép, sőt bámulatos előrehaladást tettek a magyarnyelv elsajátításában.

2. N.-Kemenczén a tanító, Ouderusz József, nem fejt ki kellő buzgalmat a magyar nyelv tanításában.

3. Modrán a tanító, Fablonszki Mihály, nem tud magyarul. A tanítás alól felmentetik és nyugdíjba helyeztetik.

4. F.-Körtvélyesen a tanító, Pollák Gyula, dicséretes szorgalmat és igyekezetet tanúsított.

5. Rovnán a tanító betegsége miatt nem volt vizsgálat.

6. Görögyén a tanító, Schwartz János, szorgalma dicséretre méltó.

7. Iz.-Hosszumezón az új tanító, Gyömbér György, arra van hivatva, hogy a multakból átörökölt hibáit az iskolának jóvá tegye.

8. Leszkócson, tanító hiánya miatt, a gyermekek nem jártak iskolába.

9. Lyubisén a tanító, Apáthy Ágoston, elaggott koránál fogva nyugalomba helyezendő lenne.

10. Örmözön a tanító, Vesperényi József, mint minden évben, most is jó vizsgálatot tettetett a gyermekekkel.

11. Barkón Berleczy István tanító nagy buzgalmat fejtett ki a gyermekek tanításában, de magyarul nem tud és azért állásából az egyházi hatóság elbocsátotta.

12. Nátafalván Puha Demeter tanító ügyes kézzel vezette a gyermekeket; szorgalma elősmérést s jutalmat érdemel.

13. Papinán a gyermekek az egyes tantárgyakból magyar és totnyelven egyaránt szép eredményvel feleltek. Az elismerés közösen illeti meg Kossár Bálint lelkészt és a tanítót, Beszler Andrást.

14. Peticsén a gyermekek dicséretes eredményvel tettek vizsgálatot. Az eredmény orosz-lánrésze Szadlár András tanítói; de részes az érdemben Rády György lelkész is, ki a vallásoktatást, hogy a tanítónak több ideje maradjon a többi tárgyak beoktatására, kivette a tanító kezéből és ő maga adott vallástani leckéket.

15. K.-Kemenczén a tanítás eredménye kielégítő A tanító, Tertinszky Pál, oklevéllel nem bír.

16. Helmezcikén a vizsgálat eredménye gyenge. A tanító Hlopák Mihály.

17. Szinnán a magyarnyelv terjesztésében Balás Mihály, az I. és a II. osztály tanítója, igen szép eredményvel járó ügybuzgóságot fejtett ki. — A III. és IV. osztály tanítója, Horváthy Gyula, nem volt eléggé szorgalmas. — Az óvónő Knisner Erzsébet, igen szép eredményt mutatott föl.

18. Cz.-Bélán a gyermekek örömmel járnak iskolába; ha a szüle nem is akarná elbocsátani, a gyermek megszökik, csak hogy az iskolában lehessen. Ez a tanító, Gramecz János, érdeme, de akit, mint nem okleveles szakembert, az egyházi hatóság kénytelen volt állásától fölmenteni.

19. Udván a tanítás eredménye gyenge volt. A tanító, Müller János, előregedett és nyugalomba vonul.

20. Velyopolyán Roszkos János tanító tanítás dolgában nem felelt meg a hozzákötött várokozásnak.

21. Homonnán az I. és II. elemi fioskola tanítója, Gossányi József, nagy szorgalmat fejtett ki a tanításban és dicséretre méltó eredményt mutatott föl; hasonlóképpen Hossza József tanító is a III. és a IV. osztályokban. — A leányiskolában az apácák tanítottak nagy szorgalommal és szép eredménnyel.

Az iskola-látogatóknak, a felügyeletük alatt álló iskolák iránt tanúsított éber figyelemért s fáradságtalan buzgalomért, ugyszintén a szacsári, a papinai és a peticsi rk. lelkészeknek hazafias törekvésükért a közig. bizottság elismerését nyilváníttotta. (Éljenek! Szerk.)

A sárospataki ref. főiskolában a javító és pótló vizsgálatok f. hó 24-én kezdődnek; 25-29-én lesz az írásbeli érettségi vizsgálat; szept. 1-én megkezdődnek az 1894/95. iskolai évre a beiratkozások; szept. 5. és 6-án lesz a szóbeli vizsgálat, 7-én az új tanév ünnepies megnyitása. r. l.

CSARNOK.

Balatoni kirándulás.

Rég óhajtottam a Balaton festői vidékét látni. Most elérkezett az alkalom s a mult napokban már éjjel után két óraker talpon voltam, hogy kedves nagybátyám és a palotai káplán ur társaságában Vár-Palotáról, az öt óraker induló hajóhoz Almádba érkezhessünk.

A harmadfél óráig tartó kocsiut a napfel-

keltét engedte élvezni. A csillagok még fenn ragyogtak. A hold bevilágította utunkat, mely a peremartoni erdő mellett vezetett el, hol még pár nappal ezelőtt a szomszéd falvak mindegyike összekulcsolt kezeket emelt az éghez, most pedig zsendárok szitkozódásaitól hangzik a környék. Szóba bocsátkoztunk ez emberekkel. Elmondták, hogy a babonás nép a boldogságos szűz megjelenését várja ezen a helyen. A félkör alakban lerakott kápolna-alap, gyertya, feszület, keszoru, mind-megannyi beszédes tanuja a nép élénk hitének, amit, nézetem szerint ápolni kell, mert ez a társadalmi rend alapja; de, sajnos, bizonyosága a vakbuzgóságnak is, amint nem durva erőszakkal, de a nép okos vezetésének és tanításának segítségével lehet csak megszüntetni.

Elvezettek bennünket arra a helyre is, hol állítólag először történt a jelenés.

— Kérem aláson, mit csináljunk? — panaszkodtak a rend emberei — a mult napokban pár száz ember gyült össze ide és azoknak az aszszonyoknak nem lehet ám beszélni. Itt csókolták a földet, hogy ők is látták megjelenni a szűzet. Mi amióta itt vagyunk, nem láttunk semmi jelenést.

Mikor tovább hajtottunk, már mutatkozott az élet a réteken. Itt-ott egy-egy nyúl-klubb verődött össze. Talán álmaikat mondták el egymásnak! A csillagok már kezdtek veszteni fényüket, a hold is halványodott. Egy kis faluba érkezünk. Kérdeztem a kocsiistól a falu nevét. Valamit dűnyögött a bajusza alatt, azután elfordult. Ha a szunyókáló embert felköltik, rendesen mérges. Megujítottam kérdésemet, de ismét csak arról volt alkalmam meggyőződni, hogy mily boszantó az, ha valaki érthetetlenül makog.

A hold szerepét lassankint a hajnal-pir vette át. Keleten a hegycsucok vörösbe kezdtek öltözni. Bujósdit játszott a homály a hajnal-pirral. Megvirradt.

Mily remek szép volt minden! S mikor ebben a percben az egykedvű kocsiura néztem, önkéntelenül az a gondolatom támadt, miért is van az úgy berendezve a mindenségben, hogy a hajnal ébredésében nem gyönyörködik a legtöbb ember? El voltam ragadtatva. Áhítózva, izgatottan vártam a nap fölkelte.

Feszült várakozás izgalma észlelhető a természet minden legkisebb zugában. A teremtés kegyeltjeinek, a madaraknak áldó szózata elhallik a légben. A növények tisztelegve állanak sorfalat. Mily magasztos érzelmeket ébreszt az emberi lélekben a nap feljöttének miszterióma, mikor az álom bambaságát követi az eszmélet fonsége!

Egyszerre valami szokatlan fény vonta magára figyelmemet. A Balaton tükre csillámlott fel előttem egész nagyszerűségében. Valami furcsa hidegség futott tagjaimon végig az első tekintet hatása alatt. Olyanféle, mint mikor Thóman-t hallom zongorázni.

Jobbra-balra, mindenfelé, ameddig a szem ellát, a Balaton vizének fonséges nyugalma.

Zala- és Somogy-vármegye közt haladtunk előre. A zalai részről Füred, Tihany, Badacsony, Csobáncz és Szigliget; majdnem szemben ezekkel a somogyi részről Szántód, Boglár, Fonyód, Balaton-Berény a legkimagaslóbb pontok. Mikor Balaton-füreden leszállottunk a kocsirol, ideje volt a reggelizésnek, mert bizony az elsőt, amit éjjel után két órával nagy sebtiben tudtunk le, már el is felejtettem.

Tihany festői tájképében gyönyörködve érkezünk el Badacsonyba, hol megebédelvén a társaság egy részével Keszthelyre folytattuk utunkat. Itt kezdődik még az igazán szép panoráma!

Elkerülve a tihanyi földnyelvet, mint egy völgy huzódott a part Csobáncz vidékén a badacsonyi határral egyirányban, közben oly festői tájképet engedve látni, mely elbűvöli a lelket. Egy szimmetrikusan emelkedő szabad hogycsucs, előtte egyenes fényóssorral és az egész kép megegyszer visszaverődik a vele szemben levő tükör keretében. Lehet-e ennél fonségesebbet képzelni is!

Itt emelkedik történeti emlékeivel megöregedve Csobáncz. Várából már csak a nyugati oldal áll, egy csekély rész, mely talán csak hirmondónak maradt fenn. Hirdetni, hogy itt dicső magyarok éltek és emlékeztetni az utódokat, hogy ez a föld az övék és hogy azt megőrizni, sértetlenül utódaikra hagyni — szent kötelesség!

Szigliget vidéke!

Alacsonyabb Csobáncznál, de annál szebb Sátoralaku hegy, megtört, vihardulta csonka romjai végig huzódnak a gerincen. Már Badacsonynál láttuk ezt a hegyet, már akkor imponált előttünk remek romjaival.

Lassan-lassan előre-haladva elértük a Balaton szelét.

Visszamenet az egész megtett utat, az egész látott panorámát szebb háttérben s légkörben szemlélhettük. Hiszen már csak azon körülmény is, hogy a zalai részről kiemelt azon helyekkel, melyek váromjaikkal imponáltak, mint közönség a szinpad előtt, álltunk szemközt, nagyot lendített az elragadtatás fokozódásán.

Minél jobban közeledett a nap pályafutásának nyugati szemhatárához, annál szebbé tette a vidéket, ujjabb és ujjabb köntösbe öltöztetvén a Balatont.

De most midőn a nap véreres volt és az ég komor-kék, elképzelhetik-e milyen volt a színjáték?

A pillanatnyi hullámok réz-vörösben és azurkékben váltakoznak és amily változó a hullámverések elrendeződése a sikon, oly alakban vannak két részből szineve, hasonlítva egy óriási halóhoz, mely rézvörös és azur fonalakból van szöve.

Ezt látjuk nyugaton. Keleten a sötét színek egyhanguságába a távoiban lobogó pástortüzek fénye önt elevenséget. A szélrózsának másik két iránya különböző színárnyalatokban olvad nyugat élénkségébe és kelet komorságába. Éjszaka heliotrop, dél ametiszt, melyek jegecei kelethez közeledve mind erősebben vegyül össze a feketével.

Ha az elragadtatás kevésszavú, akkor a földéletről most körülnézni annyi, mint elnémulni. Balaton-Füredtől már jött hunyni a homály s oly sötét volt, hogy minden élvezetet elzárta a szem elől. A víz egyhangú csobogása oly altató hatású, hogy rajtam »probatum fuit«. Éjfél lehetett, mire Almádba értünk és innen fél háromkor Palotán voltunk.

— Hó! mondotta az álomszuszék kocsis. — És én egy negyedóra mulva már nem töprengtem azon: miért is van úgy berendezve a mi életrendünk, hogy a hajnal ébredését nem szemléli az ember?

Ambrózy Ágoston.

Vármegyei Hivatalos Rész.

184. e. sz. Zemplén-vármegye alispánjától.

Mindazon községek, melyek a „Zemplén“ hivatalos lap előfizetési díjával hátrálékban vannak, ezennel megintetnek, hogy ebbeli tartozásukat kiegyenlíteni ne késse- nek; mert ellenkező esetben ellenőkb- en a végrehajtást is elrendelem.

S.-A.-Ujhely, 1894. évi aug. hó 3-án

Matolai Etele,
alispán.

14406. sz. Zemplén-vármegye alispánjától
Tekintetes főszolgabíró úr!

Az 1 frtos bankjegyek bevonása és 4rvényben hagyásának ideje irant rendelkező hirdetményt a legszélesebb körben leendő közlés és alkalmazkodás végett kiadom.

S.-A.-Ujhely 1894. év augusztus 5-én.

Matolai Etele, alispán.

Másolat.

A m. kir. pénzügyministeriumtól 55863. szám. Valamennyi megyei és városi törvényhatóságok. Az ausztriai értékű egy forintos államjegyek fölmondása és beváltása tárgyában kiadott rendeletet azzal a felhívással adom ki a megye közönségének, hogy a törvényhatóság területén az ott divó szokás szerint azonnal hirdettesse ki, hogy az o. é. egy forintos államjegyek a magán forgalomban csak 1895. évi december hó 31-ig fogadandók el, az állami pénztárak és hivatalok ezeket az államjegyeket pedig csak 1896. évi június hó 30-ig fogadhatják el, 1896. évi július hó 1-jétől 1899. évi december hó 31-ig ezeket az o. é. egy forintos államjegyeket már csak a váltó pénztári teendőkkal megbízott állami pénztárak, valamint a cs. és kir. közös központi pénztár Bécsben fogadják el átváltás végett, s hogy 1899. évi december hó 31-ike után ezek az államjegyek többé sem fizetesképpen el nem fogadhatók, sem át nem váltatnak. Ez a kihirdetés a beváltási határidő alatt koronként ismétlendő. Budapest 1894. évi július hó 21-én. A pénzügyministerium vezetésével megbízott m. kir. miniszterelnök helyett Lukács. s. k. A m. kir. pénzügyministeriumtól 55865. Rendelet. Az o. é. egy forintos államjegyek fölmondása és beváltása tárgyában. A mai nappal életbe lépő 1894. évi XXIV. törvényekben nyert felhatalmazás alapján, a magyar korona országainak kormánya és a birodalmi tanácsban képviselt királyságok és országok kormánya között 200 millió o. é. forint államjegy beváltása iránt az egyezmény megkötöttén, a birodalmi tanácsban képviselt királyságok és országok pénzügyminister ural egyetértőleg, a cs. és kir. közös központi pénztár által kiadott és 1888. évi július hó 1-ről keltezett o. é. egy forintos államjegyek a mai naptól kezdve ki nem adatnak. A m. kir. állami pénztárak és hivatalok valamint a cs. kir. közös pénztárak és hivatalok a náluk meglevő vagy hozzájuk befolyt o. é. egy forintos államjegyeket a mai naptól kezdve többé ki nem adhatják. 2) Ezekre az o. é. egy forintos államjegyekre nézve az a ma fenálló, általános kötelezettség, hogy az államjegyek fizetesképpen elfogadandók, 1895. évi december hó 31-ével megszűnik. Ezek az államjegyek a magánforgalomban tehát csak 1895. évi december hó 31-ig bezárólag fogadandók el névértékben, illetőleg az 1892. évi XVII. törvénycikk 22. §-ában megállapított fizetési értékben 3.) A m. kir. állami pénztárak és hivatalok, vala-

mint a cs. és kir. közös pénztárak és hivatalok kötelesek azonban jezeket az o. é. egy forintos államjegyeket még 1896. évi június hó 30-ig fizetesképpen, a váltópénztári teendőkkal megbízott állami pénztárak, valamint a cs. és kir. közös központi pénztár pedig más törvényes fizetési eszközökre leendő átváltás végett, a mely fizetési eszközök azonban államjegyek nem lehetnek — elfogadni 4.) 1896. évi július hó 1-jétől 1899. évi december hó 31-ig ezek az o. é. egy forintos államjegyek már csak a váltópénztári teendőkkal megbízott állampénztáraknál és a cs. és kir. közös központi pénztárnak más törvényes fizetési eszközökre leendő átváltás végett, a mely fizetési eszközök azonban államjegyek nem lehetnek, fogadhatnak el. 5.) 1899. évi december 31-ike után ezek az o. é. egy forintos államjegyek már nem váltatnak be, és ennek a határidőnek elteltével az államnak az államjegyek beváltására vonatkozó minden nemű kötelezettsége megszűnik. Budapest 1894. évi július hó 21-én.

15377. sz. Zemplén-vármegye alispánjától.

Pályázati hirdetmény.

A kinevezés folytán megüresedett, 500 ft fizetés és 100 ft utiátalánnyal javadalmazott varannói járás-orvosi állásra főispán ömeltősága megbízására ezennel pályázatot nyitván, — felhívom a pályázni kívánókat, hogy kellőleg okmányolt kérvényeiket e f. augusztus hó 25-ig nekem mutassák be.

S.-A.-Ujhely, 1894. aug. hó 11-én.

2-2. Matolai Etele, alispán.

15810. sz. T. Zemplén-vármegye alispánjától.

Értesítés.

A közigazgatási bizottság 516. szám alatt kelt meghagyása folytán közzéteszem, hogy a gróf Széchenyi abarai csikólegelőjére összegyűjtött csikók mind el voltak látva a hozzám bemutatott egészségi bizonylatokkal: s ezen felül az egész állomány a bemutatott jelentés szerint állatorvosilag megvizsgálva, teljesen egészségeseknek találtak. S.-A.-Ujhely, 1894. évi aug. hó 14-én.

Matolai Etele, alispán.

Főhívás versenytárgyalásra.

T. Zemplén-vármegye székházához az 1894/95. téli évszakra megkivántató 440 (négy száz negyven) köbméter tüzelőfának szállítása már most biztosítandó lévén, evégből a f. évi augusztus hó 24-én (huszonegyedikének) d. e. 10 órájára a vármegyei számvevőség hivatalos helyiségében versenytárgyalást hirdetek.

A tüzelőfa fent megjelölt készletének fele első minőségű hasábos, tavalyi vágású bükkfából, fele pedig szintén olyan tölgyfából fog állani.

A szállításra vállalkozni szándékozókat felhívom, hogy 50 kros bélyeggel ellátott írásbeli zárt ajánlataikat 100 (egyszáz) forint készpénz, vagy megfelelő ovadékképes értékpapír csatolásával legkésőbb f. hó 24-én, d. e. 10 óráig, a számvevőségnél, hol a részletesebb föltételek is megadhatók, nyujtsák be. Az ajánlatok jegyzőkönyvbe foglaltatnak s határozat hozatala céljából mindjárt a versenytárgyalás befejezése után a t. vármegyei gazdasági választmány elé terjesztetnek.

Szöbéli ajánlatok figyelembe nem vétetnek.

S.-A.-Ujhely, 1894. aug. 16.

Dongó Gy. Géza s. k. vm. főszámvevő.

237. sz. ki. 94.

Árverési hirdetmény.

S.-A.-Ujhely város előljárósága részéről közhírré tétetik, miszerint a város határbeli vadászati jog az 1883. XX. tc. 3-ik §-a értelmében hat egymásután következő évekre bérbé adandó lévén e végből árverési határnapul a városláza tanácstermébe f. 1894. évi augusztus hó 27-ik napjának d. utáni 3 órája tüzetik ki, s arra bérelni szándékozók azzal hivatnak meg, hogy az árverési feltételek a város előljáróságánál a hivatalos órákban megtekinthetők s hogy minden árverelő által bantapénzül 50 forint lesz leteendő.

S.-A.-Ujhely, 1894. aug. hó 17.

Ujfalussy Endre,
v. főbíró.

3472/ki. 94.

Varannói j. főszolgabírájától.

Hirdetmény.

Báró Balassa Istvánné alsó-hrabóczi birtokos tulajdonát képező 5 éves, fehér sötét-barna-tarka fejűs tehén, folyó évi augusztus hó 8-áról 9-ére éjjel Alsó-Hrabócztól az urasági tehén ölből eltiúnt.

Felhivatnak a községi előljárók, hogy azon esetben, ha ily kora és színű tehén községükbe tévedett volna, arról hivatalomnál haladék nélkül tegyenek jelentést.

Varannón, 1894. augusztus hó 11-én.

Füzesséry György, főszolgabíró.

27.521. sz. II. 894. M. kv. pénzügyigazgatóságától.

Körrendelet.

Valamennyi községi és körjegyzőnek Zemplén-megyében.

Váradi Imre kis-dobszai születésű legutóbb szerencsi lakos 95 ft 16 kr. bünygyi költség tértiménnyel hátrálékos egyén ismeretlen helyre költözvén — meghagyatik a címnek, hogy nevezett tartózkodási helyét körletében nyomozza, feltalálás esetén vagyoni viszonyainak körvonalo- zásával ide sürgősen jelentést tegyen.

S.-A. Ujhely 1894. aug. 10.

Becske kir. püigazgató.

Nyilt-tér*)

E lap f. évi 32-ik számának nyiltterében megjelent közleményre válaszulva kijelentem, hogy állításaim bebizonyítására engem senki fel nem szólított. Felszólításnak nem veszem azon gyermekies stlyben irt és nevétségesen ostoba „név- telen“ leveleket, melyekkel engem egy idő óta valósággal elhalmóztak. A rám háritott czimeket pedig azon kijelentéssel utasítom vissza, hogy majdan esküdt bíróságra bízom annak kimondását, hogy ki az „alvával“.

Cselej 1894. augusztus 14-én

Hivják Tivadar, tanító.

*) E rovat alatt közlöttekért nem vállal felelősséget a Szerk.

A szerkesztő postája.

Sz. K. urnak — G.-Bogdány, Levelet küldöttünk.

Felelős szerkesztő:

DONGÓ GY. GÉZA.

Kiadó-tulajdonos: Éhlert Gyula.

Hirdetések.

227. f. n. 1894. szám.

Árlejtési hirdetmény.

A Gálszécsi kir. járásbíró hivatalos helyiségei és fogházának fűtésére 1895-ik évben szükségelendő 908 köbméter tűzifa biztosítása czéljából nyilvános árlejtés fog tartatni s annak határidejével 1894. évi augusztus hó 26-ik napjának d. e. 9 órájára Gálszécsbe a kir. járásbíró hivatalos szobájába kitzetetik.

Felhivatnak az összes vállalkozók, miszerint e határidőben 25 frt ovadék letétele mellett a kitzűtt időben és helyen jelenjenek meg, az árlejtési feltételek ugyanott a hivatalos órák alatt bármikor megtekinthetők.

Kelt Gálszécsen a kir. járásbírósnál, 1894. évi augusztus 12-én.

Görgy Gyula,
kir. járásbíró.

Thuránszky László tulajdonát képező Széphalom utcza 544. számú ház mellékudvarán egy körülbelül 3—400 hordó bor elhelyezésére alkalmas egy kisebb és egy nagyobb ágból álló pincze f. évi november hó 1-től bérbé adó. — A tulajdonossal értekezhetni a vármegye házában.

Szülőajtványok és Amerikai szőlővesszők eladása!

A 30 holdnál nagyobb területű „Sándor-telep Ujvidéken“ f. évi November havában Ripária, Portalis, Solonis és Jacquez alanyokra készült.

500.000 darab fás ojtványaikból a tökéletesen összeforrt példányokat, jutányos árák mellett eladásra bocsátja.

Ez idén a legjobb bel- és külföldi bor és csemegeszőlő-fajokból 420 fajnál több került ojtás alá és alólított teleptulajdonos kívánatra bővebb magyarázatokkal ellátott részletes árjegyzéket, a t. cz. érdeklődőknek ingyen és bérmentve szívesen átküldi.

A telep zöldajtásokkal is szolgálhat, nem különben, mind ojtási célokra, mind pedig iskoláztatásra alkalmas, amerikai alanyokkal, Ripária Sauvage, Portalis, Solonis és a Rupestris különféle válfajaiból, mind sima, mind pedig gyökeres vesszőkkel nagyobb mennyiségekben, végre a már hordképes ojtványokból, az ojtógalyak is eladásra kerülnek.

Adamovich Sándor

2-10

Ujvidéken.

Különös figyelembe veendő és csakis ezen

Tokaj város

BEJEGYZETT

ellátott

„TOKAJI

czimerével

VÉDJEGYGYEL

valódi

COGNAC"-ot

tessék kérni,

melynek egyedüli gyártója

csakis a Tokajban létező

ELSŐ TOKAJI COGNAC-GYÁR

mely a magas m. kir. kereskedelmi Miniszterium ellenőrzése alatt áll,

mert „Tokaji Cognac“ név alatt

nem is Tokajban gyártott értéktelen utánzatok

hozattak forgalomba.

KITÜNTETÉSEINK:

A magas m. kir. Miniszterium gyárunkat állami kedvezményben részesíti,

Arany érmek: Páris, Bordeaux Nizza, Brüssel, Haaga, London.

Berlin és Chicagó kiállításaitól.

Diszoklevél mint legmagasabb elismerés:

A bécsi 1894. évi nemzetközi kiállítástól.

Szakács.

Egy ág. ev. vallású, 30 éves nőtnel, fedhetlen életű, kitűnő szolgálati bizonyítványokkal bíró, magyar, német, tót nyelveken beszélő, művelt, képzett szakács és cukrász, a ki ezen minőségben eddig is előkelő helyeken volt alkalmazva, 1894. évi november 1-től, vidéken nagyobb uraságoknál, mint szakács keres alkalmazást.

Czim:

Lónyay-udvar
Zemplén vm.

Pálus József
Bodrog-Olasziban

Eladok fajtszta:

1. Plymouth-Rock **csirkéket**,
2. Pekingi **kacsákat**,
3. Emdeni **ludakat**,
4. Poland China **malaczkokat**,
5. Két éves fa **ojtványokat**.

Árak jutányosan, alku szerint.

S. Patak **Molnárné Rácz Janka.**

Felhívás a szülőkhöz!

Azon szülőknél, kik fiaikat a német nyelv elsajátítása végett Szepességre küldeni óhajtják, tanácsoltatik azokat Podolinban, hol kegyes tanítórendi algymnasium is van, küldeni, és pedig azért mert:

1. A lakosság Podolinban kizárólag német ajku, s a német nyelvet csak is ily helyen sajátíthatja el a gyermek.

2. A podolini gymnasium négy osztályában a tanuló ifjúság száma alig haladja meg a 100-at s így annak már kisebb számánál fogva, a tanári kar mind erkölcsi, mind előmeneteli tekintetben, nagyobb felügyeletet gyakorolhat.

3. A havonkinti teljes ellátás 12 frt-tól 25 frtba kerül, a lakások már kárpáti levegőnél fogva egészségesek, az élelmezés pedig a fizetéshez képest kitűnő, s hogy a gyermekek tisztán járjanak, arra a tanári kar a városi előjárósággal együtt felügyel.

4. Az utazás Podolinig is igen könnyű és olcsó, miután vasuti állomás helyben van,

Különben mindennemű felvilágosítással készséggel szolgál Lippóczy Vilmos városi főbíró.

Podolinban, 1894. évi aug. hó 11-én.

Rusch Pál,

Lippóczy Vilmos,

jegyző.

v. főbíró.

200. fön. 94. sz.

Hirdetmény.

A vezetésem alatt álló tokaji kir. járásbíró-ság helyiségeinek futéséhez 1895. évre szükséges 72 méter kemény tűzifa szállításának biztosítása végett f. évi augusztus hó 23-ik napján d. e. 9 órakor Tokajban a kir. járásbíró-ság hivatalos helyiségében zárt ajánlattal egybekötött nyilvános arlejtés fog tartatni, melyre a vállalkozni kívánók azzal a figyelmeztetéssel hivatnak meg hogy:

1. a zárt ajánlathoz 25 frt bántapénzt tartoznak csatolni, vagy az arlejtést vezető kezeihez az arlejtés kezdetéig letenni;

2. zárt ajánlatoknál a tűzifa ára köbmeterenként kitendő.

A feltételek a kir. járásbíró-ság vezetőjénél a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Tokaj 1894. augusztus 12.

Lacszay
kir. járásbíró

BOKOR JÓZSEF

üveg és porcellán kereskedő

SÁTORALJA-UJHELY.

Ajánlja a n. é. közönségnek szíves megtekintés végett üzletében felállított

SAMOUT

majolika kályháit

mely a kontinensen legkitűnőbb minőségű s legjobb fűtő képességű.

A legnagyobb igényeknek is megfelelő disz majolika tárgyait, mely csin és izlés tekintetében versenyeznek bármely gyártmányával.

Alma eladás.

A méltóságos **Sennyei Pál** öröksej várszögi kertjében vagy 300 köbölnyi nemes **téli alma** van eladó. Venni szándékozók forduljanak **Hidegkövy** kasznár urhoz; lakik Agárdon.

„MARGIT“

GYÓGYFORRÁS,

„MÁGYAR SELTERS“

Vegyelemzerve a budapesti m. kir. egyetemen. Szerencsés vegyi összetétele, kevés szabad, de gazdag félig kötött szénsavtartalma kiváló hatásnak bizonyult, különösen **tüdőbántalmaknál**, a hol a szabad szénsav csekélyebb jelenléte megóvja a beteget a káros, sőt veszedelmes izgatástól, ellenben a félig kötött szénsav gazdagsága a gyógyhatású alkatrészeknek a beteg testrészekbe való gyors és biztos felvételét eszközöli. Ezen tulajdonságának köszönheti a Margit-forrás azon kiváló előnyét is, hogy a hol szabad szénsavtartalomban erősebb ásványvizek, mint a **seltersi, gleicherbergi, tündővajokban**, különösen **tüdővérzéseknél** már nem alkalmazhatók, a Margit-forrás itt is a legjobb hatás mellett folyton használtatik.

A **tüdőbetegek** klimatikus gyógyintézezeiben, különösen a leglátogatottabb **Görbersdorfbán** a Margit-víz otthonossá vált. — Orvosi tekintélyeink Budapesten: dr. Korányi, dr. Gebhardt, dr. Navratil, dr. Poór, dr. Kétly, dr. Barbás; Bécsben: dr. Bamberger, dr. Duschek, stb. a legjobb eredményre alkalmazzák a **légző-, emésztő- és huzgyszervek** általános hurutos bántalmainál.

Mint ivóvíz

préparatív gyógyszernek bizonyult a **kolera**-megbetegedés ellen,

borral használva a legegészségesebb ital!

Kizárólagos
Koraktár

Édeskuty L.

cs. és k. és szerb
Vudv. Ásványvíz
szállítónál
Budapest

Ugyiszintén kapható minden gyógyszerertárban, fűszerkereskedésben és vendéglőkben.

